

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203896
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:2514203896.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporkyni N. I., št. občianke SR, bytom Z. 9, U. o zaplatenie 2 804,62 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Návrh sa zamieťa.
- II. Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha od odporkyne (po zastavení konania voči neb. odporcovi 2/) zaplatenia sumy 2 804,62€ spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2010 do 06.08.2012 vo výške 103,41€ a s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 804,62 € od 07.08.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.01.2006, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s, ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej bol dlžníčke poskytnutý úver. Dlžníčka neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, neplatila splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 bola pohľadávka voči nej postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 4 600,37 €, ktorá pozostávala z istiny 3 911,86€, riadneho úroku 391,36€, úroku z omeškania 264,26 € a ostatného príslušenstva 32,89 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver 2 987,45€, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 41,86€, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.06.2010 do 20.12.2015 v počte 67 a v celkovej výške 2 804,62€, pretože splátky splatné pôvodne od 20.08.2012 do 20.10.2015 sa stali splatnými dňa 06.08.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne z jednotlivých dlžných splátok 41,86€ za obdobie od 21.06.2010 do 06.08.2012 v celkovej výške 103,41 €.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že už spláca jednu pohľadávku vo výške 25,- € mesačne, má exekúciu na plat. Môže sa preto dohodnúť len na mesačných splátkach vo výške 25,- € vždy do 25. dňa v mesiaci.

Navrhovateľ sa na pojednávanie, svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nepožiadal. Súd preto prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov(§ 101ods.2 O.s.p.).

Súd, vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 11.01.2006 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2012, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.07.2012, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2012 vrátane príloh, pokusom o zmier zo dňa 09.05.2014, vyjadrením navrhovateľa, výzvou banky na plnenie dlhu zo dňa 18.03.2009 a zistil nasledovné:

Dňa 11.01.2006 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len "veriteľ") a odporkyňou ako dlžníčkou, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej (a neb. manželovi) veriteľ poskytol úver 2 987,45 €/90 000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 41,86€/1 261,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.02.2006 a posledná na deň 20.12.2015. Výška úrokovej sadzby bola premenlivá, ku dňu podpisu zmluvy 10,10 % ročne, poplatok za správu úveru bol 1,66 €/50,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 5,37 % (čl. IV bod 4. zmluvy).

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých v bode 7.6.1. je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Výzvou zo dňa 18.03.2009 vyzvala banka odporkyňu na riadne plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX s tým, že ku dňu 28.02.2009 bola v omeškaní s plnením sumy 167,44 €. Zároveň odporkyňu upozornila, že v prípade neuhradenia sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy banka pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá ju bude následne kontaktovať. Doručenka alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie tejto výzvy odporkyni nebol v konaní predložený.

Podľa podania navrhovateľa zo dňa 29.05.2015 bola výzva zo dňa 24.09.2009 odporkyni zasielaná ako obyčajná poštová zásielka, pričom podacím hárkom ani doručenkou nedisponuje. Poukázal na bod 10.3 VOP o doručovaní.

Navrhovateľ vo vyjadrení na výzvu súdu v súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní poukázal na to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcom o postúpení pohľadávky, spolu s podaciami hárkami, preukazujúcimi odoslanie tejto písomnosti odporcom, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Uviedol, že podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4Obo 210/01 "Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník."

Na základe dopytovania pôvodného veriteľa spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. informovala, že výzva zo dňa 18.03.2009 nebola zasielaná doporučené, ale obyčajnou poštovou zásielkou v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok. V zmysle bodu 10.3. Všeobecných obchodných podmienok sa pri doručovaní písomností v poštovom styku zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní.

Navrhovateľ zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimačiou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva a nie je obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Taktiež opätovne poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. Publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8. Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8. Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Navrhovateľ napriek vyššie uvedenému v tejto súvislosti poukázal na výzvu zo dňa 18.03.2009, ktorou v konaní preukázal, že právny predchodca navrhovateľa splnil všetky povinnosti, ktoré mu ust. § 92 ods. 8. Zákona o bankách ukladá, teda že odporca bol v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 bola pohľadávka voči odporkyňi postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa, ktorá skutočnosť mala byť odporkyňi oznámená listom zo dňa 18.07.2012. Doručka alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie oznámenia odporkyňi predložený nebol.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporkyne ku dňu postúpenia sumu 4 600,37 €, ktorá pozostávala z istiny 3 911,86€, riadneho úroku 391,36€, úroku z omeškania 264,26€ a ostatného príslušenstva 32,89 €.

Právny nástupca veriteľa - navrhovateľ využil svoje oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 18.07.2012, a to výzvou zo dňa 18.07.2012. Výzvou vyzval odporkyňu na plnenie dlhu najneskôr do 28.07.2012.

Z výsluchu odporkyne vyplynulo, že nespochybňuje uzavretie Zmluvy o splátkovom úvere v roku 2006. Prestala so splácaním úveru, nakoľko bývalý manžel všetko prepil, následne potom zomrel. Mala vyživovaciu povinnosť k 3 deťom, nemala dostatok finančných prostriedkov, aby úver uhradila. Nesúhlasí so zaplatením dlžnej sumy, nakoľko zo strany SLSP, a.s. jej neboli doručené žiadne výzvy na zaplatenie zameškaných splátok. V súčasnej dobe žije s priateľom, vyživovacie povinnosti nemá žiadne, je zamestnaná s čistým príjmom cca 450,- Eur mesačne, súčasne spláca dlh exekučne, strhávajú jej mesačne 140-160,- Eur. Nie je schopná zaplatiť dlžnú sumu jednorazovo a žiada, aby mi bolo umožnené splácať ju v splátkach po 25,- Eur mesačne, nakoľko viac nie je schopná. Žije v dome môjho priateľa, ktorému prispieva na náklady spojené s bývaním vo výške 50-60,- Eur mesačne. Iné výdavky nemá. Majetok väčšej hodnoty nemá.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "zákon o bankách") banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho

istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporkyňou (ako dlžníčkou) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanej úver a odporkyni povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporkyňa akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b/ a § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom

svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Predmetná zmluva o splátkovom úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporkyňa zmluvu podpísala ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevyklučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevyklučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z.č. 568/2007 Z.z., nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Obč. zák. prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Vo veci ide o tzv. bankový úver, ktorý bol odporkyni poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodiť ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

V zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta, ktorý obsahuje účel a prípadne aj podmienky poskytnutia informácií a dokladov chránených bankovým tajomstvom tretím osobám. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom

klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splattnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplattenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplattil úver s úrokmí alebo zaplattil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplattenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 18.07.2012, ktorým táto odporkyni mala oznámiť postúpenie pohľadávky voči nej na navrhovateľa. Navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené odporkyni. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporkyni, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporkyni.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nesplnil riadne a včas čo i len jednu splattnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplattenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo , pričom túto skutočnosť nespochybnila ani odporkyni, že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči odporkyni na navrhovateľa (27.06.2012), odporkyni ako klient neplnila včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a bola v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90 dní. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky odporkyni písomne vyzvala na zaplattenie dlhu. Navrhovateľ síce v konaní predložil výzvu zo dňa 18.03.2009, adresovanú odporkyni na adresu jej trvalého pobytu, v ktorej ju banka vyzýva na zaplattenie dlžnej sumy, s ktorej plnením mala byť odporkyni v omeškaní (v tom čase 167,44 €), avšak navrhovateľ nepredložil akýkoľvek dôkaz, že táto listina bola doručená odporkyni, ktorá túto skutočnosť poprela, resp. že by jej bola (s poukazom na čl. 10 VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere) čo i len odoslaná (napr. doručienka, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporkyne na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporkyni na navrhovateľa zmluvou o postúpení

pohľadávok zo dňa 27.06.2012, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).